

Lovforslag nr. L 43. Fremsat den 1. november 1989 af skatteministeren (Fogh Rasmussen)

Forslag

til

Lov om ændring af toldloven

(Nedlæggelse af Toldankenævnet m.v.)

§ 1

I toldloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 610 af 14. oktober 1988, som senest ændret ved lov nr. 700 af 22. november 1988, foretages følgende ændringer:

1. § 26 ophæves.

2. Efter § 69 indsættes:

»§ 69 a. Toldskyld opstår og skal betales efter De Europæiske Fællesskabers bestemmelser herom.«

3. § 77, 2.-4. *punktum*, ophæves, og i stedet indsættes som nyt 2. *punktum*:

»De nærmere regler for, hvorledes de på varerne hvilende told- og afgiftsbeløb i sådanne tilfælde betales eller sikres, fastsættes af skatte-

ministeren efter De Europæiske Fællesskabers bestemmelser herom.«

4. I § 83, *stk. 1*, ændres »den 15.« til: »den 16.«.

5. I § 86, *stk. 9*, ændres »§ 87, nr. 3« til: »§ 87, nr. 2«.

6. § 87, *nr. 1*, ophæves.

Nr. 2 og 3 bliver herefter nr. 1 og 2.

7. § 116 ophæves.

8. I § 116 a, *stk. 2*, udgår: », jf. dog § 116«.

§ 2

Loven træder i kraft den 1. januar 1990. Sager, der inden den 1. januar 1990 er indbragt for det i § 1, nr. 7, omhandlede nævn, færdigbehandles af dette.

F. t. l. vedr. toldloven

*Bemærkninger til lovforslaget**Almindelige bemærkninger*

Toldlov nr. 519 af 13. december 1972 med senere ændringer er bekendtgjort senest ved lovbekendtgørelse nr. 610 af 14. oktober 1988. Toldloven er senest ændret ved lov nr. 700 af 22. november 1988.

Som et led i regeringens afbureaukratiseringsbestræbelser foreslås det, at toldlovens § 116 om Toldankenævnet ophæves, således at nævnet nedlægges.

Ved forslaget foreslås endvidere nogle ændringer af toldloven, der er en følge af vedtagelse af nedenævnte tre EF-forordninger på toldområdet:

1. Rådets forordning nr. 2144/87 af 13. juli 1987 om toldskyld (EF-Tidende nr. L 201 af 22. juli 1987). Forordningen afløser et rådsdirektiv fra 1979. Forordningens bestemmelser erstatter enkelte bestemmelser, der findes spredt i toldloven (§§ 26 og 87). Forordningen er optrykt som bilag 2.
2. Rådets forordning nr. 1031/88 af 18. april 1988 om fastlæggelse af, hvilke personer der skal betale toldskyld (EF-Tidende nr. L 102 af 21. april 1988), se bilag 3.
3. Rådets forordning nr. 1854/89 af 14. juni 1989 om bogføring af importafgifter og eksportafgifter, der udgør en toldskyld, og om vilkårene for betaling heraf (EF-Tidende nr. L 186 af 30. juni 1989). Forordningen erstatter et rådsdirektiv om henstand med betaling af import- og eksportafgifter. Den indeholder imidlertid herudover en række bestemmelser, der tager sigte på en mere vidtgående harmonisering af reglerne på dette område, herunder om renteberegning. Forordningen er optrykt som bilag 4.

De foreslåede ændringer vil på visse områder indebære lettelser for virksomhederne i de gældende toldprocedurer med hensyn til indlevering af fortoldningsangivelser til og afregning af toldbeløb over for toldvæsenet.

Lovforslaget medfører ikke provenuændringer for statskassen og vil ikke forøge toldvæsenets personalebehov eller medføre merudgifter i øvrigt. En nedlæggelse af Toldankenævnet antages at medføre en skønsmæssig besparelse på 50.000 kr.

*Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser**Til § 1**Til nr. 1*

Toldlovens § 26 foreslås ophævet, idet bestemmelsen ikke vil kunne oprettes efter vedtagelsen af Rådets forordning nr. 2144/87 om toldskyld. § 26 vedrører varer, for hvilke tolden beregnes på en anden måde end efter varernes værdi, f.eks. pr. kg., liter eller stk. Såfremt sådanne varer er blevet beskadiget eller fordærvet, inden de er fortoldet, vil varemodtageren efter gældende EF-bestemmelser kunne få tolden godtgjort, hvis varerne destrueres.

Toldlovens § 26 har ikke været anvendt i praksis i en årrække.

Til nr. 2

Spørgsmålet om, hvornår der opstår toldskyld, har hidtil været reguleret af et rådsdirektiv (nr. 79/623 af 25. juni 1979). Den nye forordning om toldskyld afløser dette direktiv.

Toldskyld defineres som en persons (virksomheds) forpligtelse til at betale told m.v. på indførte varer i henhold til de gældende bestemmelser. Typisk opstår toldskyld ved virksomheders afgivelse af en fortoldningsangivelse til toldvæsenet i forbindelse med almindelig erhvervsmæssig indførsel af varer. Toldskyld opstår også ved smugleri eller ved anden uretmæssig adfærd i forbindelse med allerede indførte varer, der befinder sig under en særlig toldordning (f.eks. toldoplæg eller aktiv forædling).

Forordningen om toldskyldneren supplerer forordningen om toldskyld med regler om, hvilke personer der skal betale en opstået toldskyld. Det er formålet med forordningen, at der i alle situationer, hvor der er opstået en toldskyld, også kan udpeges en toldskyldner (f.eks. legal vareindførsel den, i hvis navn fortoldningsangivelsen er blevet udfærdiget).

Til nr. 3

I visse situationer vil det ikke altid være muligt for en importvirksomhed at fremlægge alle de nødvendige

ge støttedokumenter, f.eks. faktura eller oprindelses-certifikat. Efter de hidtidige regler i toldlovens § 77 indrømmer toldvæsenet i sådanne situationer erhvervsmæssige varemottagere en passende frist til at fremlægge de manglende dokumenter. Toldvæsenet debiterer samtidig den pågældende varemottager et efter toldvæsenets skøn passende beløb for det på varerne hvilende toldbeløb. Når varemottageren senere fremlægger det manglende dokument, foretager toldvæsenet en regulering af det indbetalte beløb.

Det vil ikke i fremtiden være muligt at opretholde denne praksis, idet gældende EF-regler foreskriver, at toldvæsenet skal lægge varemottagerens fortoldningsangivelse til grund, som om det fornødne støttedokument var blevet fremlagt allerede ved indgivelsen af fortoldningsangivelsen. Toldvæsenet vil i så fald – som hidtil – give varemottageren en passende frist til at fremskaffe det manglende dokument og kan endvidere i givet fald kræve, at varemottageren stiller sikkerhed for den toldskyld, som vil kunne hvile på varerne, hvis dokumentet ikke fremlægges.

Der er ved den foreslåede ændring af toldlovens § 77, 2. punktum, tillagt skatteministeren en bemyndigelse til for sådanne tilfælde at fastsætte de nærmere regler om betaling og sikkerhed i overensstemmelse med EF's bestemmelser herom. Dette vil mere detaljeret ske ved ændringer i Skatteministeriets bekendtgørelse nr. 649/88 om toldbehandling.

Til nr. 4

Ifølge toldlovens § 83, stk. 1, er afregningsperioden for told for erhvervsmæssig indførsel af varer måneden. Tolden af varer, der er fortoldet i afregningsperioden, skal indbetales til toldvæsenet senest den 15. i måneden efter afregningsperioden.

Der er nu ved Rådets forordning nr. 1854/89 om bogføring m.v. åbnet adgang til at udskyde indbetalingen af det skyldige toldbeløb til den 16. i den efterfølgende måned.

Der er ved den foreslåede ændring af toldlovens § 83, stk. 1, gjort brug af den omtalte mulighed for at udskyde betalingen fra den 15. til den 16. Denne ændring vil indebære en vis administrativ lettelse for såvel erhvervslivet som toldvæsenet.

Ændringen af betalingsfristen med én dag medfører ikke ændringer i statens indtægter på finanslovens § 1, men påvirker alene likviditeten og medfører således en rentegevinst for virksomhederne og et rentetab for statskassen på ca. 1/2 mio. kr. årligt.

Til nr. 5

Forslaget er en konsekvens af forslaget § 1, nr. 6.

Til nr. 6

Den nugældende bestemmelse i § 87, nr. 1, vil fremover være direkte dækket af toldskyldsforordningens artikel 4. Nr. 1 kan derfor udgå. De nugældende bestemmelser i nr. 2 og 3 opretholdes, men nummereringen ændres til nr. 1 og 2.

Til nr. 7

Toldankenævnet har den endelige administrative afgørelse i sager vedrørende varers tarifiering og toldværdi. Det blev oprettet ved en lovændring i 1957 og består af en formand, der er højesteretsdommer, og en repræsentant udpeget af henholdsvis Industrirådet og Håndværksrådet i forening, Det Danske Handelskammer og skatteministeren.

De sager, som nævnet behandler, indbringes typisk af importører, der er uenige i en tarifieringsafgørelse truffet af toldvæsenet.

I de senere år har nævnet kun behandlet relativt få sager – ca. 4 årligt – og i hovedparten af disse sager er toldvæsenets oprindelige afgørelse fastholdt. Den beskedne sagsmængde er en naturlig følge af, at hovedparten af importen i dag er toldfri, idet ca. 75 pct. af indførslen kommer fra EF og EFTA-landene. For den del af importen, der bliver toldbelagt, gælder det, at EF's toldsatser for industrivarer er moderate – i gennemsnit ca. 7 pct. Derfor er incitamentet til at klage over en tarifieringsafgørelse stærkt begrænset.

Udlægningen af sager om tarifiering i første instans til toldkamrene pr. 1. januar 1987 har i øvrigt betydet, at Toldankenævnet er blevet 3. instans.

Ved Toldankenævnets nedlæggelse vil tolddirektoratets 2. instansafgørelser blive endelige, dog med mulighed for, at de kan tages op af skatteministeren, jf. toldlovens § 116 a og Skatteministeriets bekendtgørelse nr. 115 af 15. marts 1988 om klageadgang m.v. Afgørelser om tarifiering vil hermed blive bragt administrativt på linie med toldvæsenets andre afgørelser. Der ses ikke at være afgørende grunde til at særbehandle tarifieringssager.

Principielle tarifieringssager kan forelægges EF's Nomenklaturudvalg. Ifølge artikel 8 og 9 i Rådets forordning nr. 2658/87 af 23. juli 1987 om Den Fælles Toldtarif kan EF's Nomenklaturudvalg behandle ethvert spørgsmål vedrørende anvendelsen af toldtariffen, herunder især spørgsmål vedrørende tarifiering.

Til nr. 8

Forslaget er en konsekvens af, at § 116 ophæves, jf. forslaget § 1, nr. 7.

Til § 2

Det foreslås, at loven træder i kraft den 1. januar

1990, og at sager, der allerede inden denne dato er indbragt for nævnet, færdigbehandles af dette.

Bilag 1

*I dette bilag er (med mindre skrift)
indsat den gældende formulering af de bestemmelser,
der berøres af lovforslaget*

1. § 26 ophæves.

§ 26. Toldnedsættelse kan indrømmes for varer, for hvilke tolden beregnes på anden måde end efter varernes værdi, når varerne er blevet beskadiget eller fordærvet, inden de er fortoldet.

Stk. 2. Toldnedsættelsen efter stk. 1 skal forholdsmæssigt svare til den ved beskadigelsen eller fordærvelsen opståede forringelse af varernes toldværdi.

2. Efter § 69 indsættes:

»§ 69 a. Toldskyld opstår og skal betales efter De Europæiske Fællesskabers bestemmelser herom.«

3. § 77, 2.-4. punktum, ophæves, og i stedet indsættes som nyt 2. punktum:

»De nærmere regler for, hvorledes de på varerne hvilende told- og afgiftsbeløb i sådanne tilfælde betales eller sikres, fastsættes af skatteministeren efter De Europæiske Fællesskabers bestemmelser herom.«

§ 77. Er varemottageren ikke i stand til ved fortoldningen at fremlægge de nødvendige dokumenter til bekræftelse af varernes art og sammensætning, mængde, værdi eller oprindelse m.v., eller indeholder dokumenterne ikke de nødvendige oplysninger, kan der indrømmes ham en efter forholdene afpasset frist til at tilvejebringe de nævnte dokumenter eller til at berigtige disse. I sådanne tilfælde debiteres der varemottageren, der har told- og afgiftskredit efter §§ 83 og 85, et efter toldvæsenets skøn passende beløb for de på varerne ved indførslen hvilende told- og afgiftsbeløb. Andre varemottagerer må stille fornøden sikkerhed. Efter fristens udløb kan beløbet ikke reguleres.

4. I § 83, stk. 1, ændres »den 15.« til: »den 16.«.

§ 83. Afregningsperioden for told af varer, der indføres i erhvervsmæssigt øjemed af varemottagere, der er registreret efter § 82, er måneden. Tolden af varer, der er fortoldet i afregningsperioden, skal indbetales til toldvæsenet senest den 15. i måneden efter afregningsperioden.

5. I § 86, stk. 9, ændres »§ 87, nr. 3« til: »§ 87, nr. 2«.

§ 86. ---

Stk. 9. Varer, der i medfør af § 87, nr. 3, er afstået til fordel for statskassen, bortsælges ligeledes ved behørigt bekendtgjort offentlig auktion. Varer, der efter toldvæsenets skøn er ukurante eller urealisable, kan dog destrueres under toldkontrol. Nettoprovenuet af auktionssalget tilfalder statskassen.

6. § 87, nr. 1, ophæves.

Nr. 2 og 3 bliver herefter nr. 1 og 2.

§ 87. Toldskyld opstår ikke for:

1. Varer, som inden frigivelsen er tilintetgjort eller gået uigenkaldelig tabt af grunde, som kan henføres til varens egen beskaffenhed eller som følge af et hændeligt uheld eller lignende.
2. Varer, som inden frigivelsen efter nærmere af toldvæsenet fastsatte regler tillades tilintetgjort under toldvæsenets kontrol. Omkostningerne ved tilintetgørelsen afholdes af ekspeditionen eller varemottageren.
3. Varer, som inden frigivelsen tillades afstået til fordel for statskassen. Afståelsen må ikke medføre udgifter for statskassen.

7. § 116 ophæves.

§ 116. De af toldvæsenet truffne afgørelser vedrørende varers tarifiering og varers toldværdi kan indbringes for et af skatteministeren nedsat nævn.

Stk. 2. Nævnet består af en formand, der skal være dommer, et medlem, der repræsenterer Skatteministeriet samt to medlemmer, der udpeges efter indstilling henholdsvis af Det Danske Handelskammer og af Industrirådet og Håndværksrådet i forening.

Stk. 3. Nævnet har den endelige administrative afgørelse i de for nævnet indbragte sager.

Stk. 4. Såvel den, der har indbragt en sag for nævnet, som toldvæsenet har adgang til både skriftligt og mundtligt at fremstille sagen for nævnet.

Stk. 5. Skatteministeren fastsætter nævnets forretningsorden samt regler om bekendtgørelse af afgørelser, der er truffet af nævnet.

8. I § 116 a, stk. 2, udgår:», jf. dog § 116«.

§ 116 a. — — —

Stk. 2. Ministeren kan bestemme, at afgørelser, der er truffet af Direktoratet for Toldvæsenet, ikke kan indbringes for højere administrativ myndighed, jf. dog § 116.

Bilag 2

RÅDETS FORORDNING (EØF) Nr. 2144/87

af 13. juli 1987

om toldskyld

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab, særlig artikel 43, og 235,

under henvisning til forslag fra Kommissionen (1),

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet (2),

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg (3), og

ud fra følgende betragtninger:

I Rådets direktiv 79/623/EØF af 25. juni 1979 om harmonisering af de ved lov eller administrativt fastsatte bestemmelser om toldskyld (4) er det defineret, i hvilke forskellige situationer der opstår toldskyld ved indførsel eller udførsel; det er ligeledes fastlagt, hvilket tidspunkt der skal tages i betragtning ved fastsættelse af toldskylden, hvornår den forfalder til betaling, samt i hvilke tilfælde den ophører;

da reglerne for toldskyldens opståen, fastsættelsen af dens størrelse, dens forfald til betaling samt dens ophør er af stor betydning, for at toldunionen kan fungere tilfredsstillende, bør det sikres bedst muligt, at de anvendes ensartet i Fællesskabet; med henblik herpå bør det nuværende direktiv 79/623/EØF affattes i form af en forordning; derved opnås der større retssikkerhed for den enkelte;

alle de principper, der er fastlagt i direktiv 79/623/EØF, bør medtages i denne forordning, dog således at de suppleres under hensyntagen til erfaringerne siden direktivets vedtagelse; især bør det fastsættes, at faktisk integrering i Fællesskabets økonomi af varer, som er omfattet af forbud eller restriktioner ved indførsel, uanset deres art, med undtagelse af narkotika, kan bevirke, at der opstår toldskyld; denne faktiske integrerings økonomiske og finansielle indvirkning på Fællesskabets økonomi er fuldstændig identisk med den, der ville følge af en forskriftsmæssigt foretaget indførsel i henhold til en af de kompetente myndigheder givet tilladelse, som indebærer en undtagelse fra det pågældende forbud eller den pågældende restriktion ved indførsel; ved anvendelsen af satserne i den fælles toldtarif skelnes der i øvrigt ikke mellem varer, som integreres i Fællesskabets økonomi på

lovlig vis, og varer, der integreres i Fællesskabets økonomi på ulovlig vis;

det bør også fastsættes, at der opstår toldskyld ved udførsel, selv når udførslen vedrører varer, der er omfattet af forbud mod udførsel, uanset deres art, når de pågældende varer som følge af en hvilken som helst uregelmæssighed faktisk forlader Fællesskabets toldområde;

det er berettiget at fastsætte, at toldskylden ved indførsel bortfalder for varer, såfremt de beslægtedes og derefter konfiskeres af toldmyndighederne;

når det skal afgøres, i hvilke situationer der opstår toldskyld, bør der også tages hensyn til bestemmelserne i Rådets forordning (EØF) nr. 3599/82 af 21. december 1982 om ordningen vedrørende midlertidig indførsel (5), senest ændret ved Akten vedrørende Spaniens og Portugals Tiltrædelse, hvori det foreskrives, at der i visse tilfælde under denne toldprocedure kun kan indrømmes delvis fritagelse for importafgifter;

bestemmelserne i artikel 10 i direktiv 79/623/EØF, der vedrører samhandelen mellem medlemsstaterne, bør suppleres med særlige bestemmelser om den udligningsafgift, der i visse tilfælde opkræves i forbindelse med varer, fremstillet under proceduren for aktiv forædling, der sendes fra en medlemsstat til en anden medlemsstat; der bør endvidere tages hensyn til de bestemmelser, der gælder for samhandelen mellem Fællesskabet og de tredjelande, der udgør Den Europæiske Frihandelsområdes udvidelse; i henhold til de overenskomster, der er indgået med disse tredjelande, skal der anvendes præferencetoldbehandling for varer med oprindelse i medlemsstaterne; drejer det sig om forædlingsprodukter, der er fremstillet i Fællesskabet under proceduren for aktiv forædling, er denne præferencetoldbehandling betinget af, at der betales importafgifter for tredjelandsvare, der indgår i de nævnte forædlingsprodukter;

desuden har det vist sig mere passende, at reglerne om, hvornår en toldskyld forfalder til betaling, som for øjeblikket er omhandlet i artikel 8 i direktiv 79/623/EØF, optages i bestemmelserne om bogføring af toldskyld og om vilkårene for betaling heraf;

det er vigtigt at sikre, at bestemmelserne i denne forordning anvendes ensartet, og der må til det formål fastlægges en fællesskabsprocedure, der gør det muligt at vedtage gennemførelsesbestemmelser inden for rimelige frister; tilrettelæggelsen af et snævert og effektivt

(1) EFT nr. C 261 af 29. 9. 1984, s. 4.

(2) EFT nr. C 122 af 20. 5. 1985, s. 158.

(3) EFT nr. C 44 af 15. 2. 1985, s. 8.

(4) EFT nr. L 179 af 17. 7. 1979, s. 31.

(5) EFT nr. L 376 af 31. 12. 1982, s. 1.

samarbejde mellem medlemsstaterne og Kommissionen på dette område bør ske i Udvalget for Almindelige Toldbestemmelser, der er nedsat i henhold til artikel 24 i direktiv 79/695/EØF af 24. juli 1979 om harmonisering af fremgangsmåderne ved varers overgang til fri omsætning⁽¹⁾, senest ændret ved direktiv 81/853/EØF⁽²⁾;

denne forordning vedrører toldskyld, der er opstået i forbindelse med gennemførelsen af den fælles landbrugs politik eller med anvendelsen af traktatens bestemmelser om toldunionen; denne handling er påkrævet for at virkeliggøre et af Fællesskabets mål inden for fællesmarkedets rammer; traktaten indeholder ikke, hvad toldunionen angår, fornøden hjemmel hertil; det er derfor også nødvendigt at anvende traktatens artikel 235 som grundlag for bestemmelserne i denne forordning —

— er fremstillet inden for Fællesskabets toldområde enten udelukkende af de i andet led omhandlede varer eller af de i første og andet led omhandlede varer;

- d) *importafgifter*: told og afgifter med tilsvarende virkning samt landbrugsafgifter og andre afgifter ved indførsel, der er fastsat inden for rammerne af den fælles landbrugs politik eller som led i de særlige ordninger, der anvendes på visse varer, som er frembragt ved forarbejdning af landbrugsprodukter;
- e) *eksportafgifter*: landbrugsafgifter og andre afgifter ved udførsel der er fastsat inden for rammerne af den fælles landbrugs politik eller som led i de særlige ordninger, der anvendes på visse varer, som er frembragt ved forarbejdning af landbrugsprodukter.

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

AFSNIT I

Artikel 1

TOLDSKYLDENS OPSTÅEN

1. I denne forordning fastsættes regler for:

- toldskyldens opståen;
- det tidspunkt, der skal tages i betragtning ved fastsættelsen af toldskylden;
- toldskyldens ophør.

A. Toldskyld ved indførsel

Artikel 2

2. I denne forordning forstås ved:

a) *toldskyld*: en persons forpligtelse til at erlægge de importafgifter (toldskyld ved indførsel) eller eksportafgifter (toldskyld ved udførsel), der i henhold til gældende bestemmelser gælder for varer, der er pålagt sådanne afgifter;

b) *person*:

- en fysisk person,
- eller en juridisk person,
- eller, såfremt gældende regler giver mulighed herfor, en sammenslutning af personer, der uden at have status som juridisk person anerkendes som havende handleevne;

c) *fællesskabsvarer*: varer, som

- i deres helhed er fremstillet inden for Fællesskabets toldområde, uden at der deri indgår varer fra tredje lande eller områder uden for Fællesskabets toldområde,
- hidrører fra lande eller områder uden for Fællesskabets toldområde, og som frit kan omsættes i en medlemsstat,

1. Toldskyld ved indførsel opstår, når

- en importafgiftspligtig vare overgår til fri omsætning eller henføres under ordningen vedrørende midlertidig indførsel med delvis fritagelse for importafgifter;
- en importafgiftspligtig vare føres ind i Fællesskabets toldområde på ikke forskriftsmæssig måde.

Når en importafgiftspligtig vare, der befinder sig i en frizone beliggende i Fællesskabets toldområde, i strid med forskrifterne føres ind i en anden del af dette toldområde, anses varen for at være blevet ført ind i Fællesskabets toldområde på ikke forskriftsmæssig måde.

Ved anvendelsen af nærværende litra forstås ved indførsel på ikke forskriftsmæssig måde enhver indførsel i strid med de bestemmelser, der er truffet med henblik på gennemførelsen af artikel 2 i Rådets direktiv 68/312/EØF af 30. juli 1968 om harmonisering af lovgivning om toldbehandling af varer, der indføres i Fællesskabets toldområde, og den midlertidige opbevaring af disse varer⁽³⁾, senest ændret ved Akten vedrørende Spaniens og Portugals Tiltrædelse;

- en importafgiftspligtig vare undrages det toldtilsyn, der udøves ved midlertidig opbevaring af varen, eller ved en toldprocedure, der medfører et sådant toldtilsyn;

⁽¹⁾ EFT nr. L 205 af 13. 8. 1979, s. 19.

⁽²⁾ EFT nr. L 319 af 7. 11. 1981, s. 1.

⁽³⁾ EFT nr. L 194 af 6. 8. 1968, s. 13.

- d) en af de forpligtelser, der opstår ved en importafgiftspligtig vares midlertidige opbevaring eller ved anvendelse af den toldprocedure, som varen er undergivet, misligholdes, eller når en af betingelserne for, at varen blev henført under den pågældende toldprocedure, ikke er opfyldt, medmindre det godtgøres, at en sådan misligholdelse ikke har haft egentlige følger for det rette forløb af den midlertidige opbevaring eller den pågældende toldprocedure;
- e) en af de forpligtelser, der følger af hel eller delvis fritagelse i forbindelse med en vares overgang til fri omsætning på grund af dens særlige anvendelsesformål, misligholdes, eller en af betingelserne for at opnå fritagelse ikke er opfyldt, medmindre det godtgøres, at en sådan misligholdelse ikke har haft egentlige følger for vares anvendelse til det fastsatte formål;
- f) importafgiftspligtigt affald og importafgiftspligtige rester, der opstår ved tilintetgørelse af en vare med forudgående tilladelse fra de kompetente myndigheder, definitivt forbliver i Fællesskabets toldområde, dersom denne tilintetgørelse bevirker,

— at den toldskyld, der skulle være opstået i henhold til litra e) i nærværende stykke, ikke opstår for den omhandlede vare i overensstemmelse med artikel 4, stk. 1, litra b), eller

— at der i henhold til Rådets forordning (EØF) nr. 1430/79 af 2. juli 1979 om godtgørelse af eller fritagelse for import- og eksportafgifter (¹), senest ændret ved forordning (EØF) nr. 3069/86 (²), kan indrømmes godtgørelse af eller fritagelse for de importafgifter, varen er omfattet af, og som har givet anledning til toldskyldens opståen.

2. Der opstår toldskyld ved indførsel, selv om den vedrører varer, der er omfattet af importforbud eller importrestriktioner, uanset deres art.

Der opstår imidlertid ikke toldskyld ved indførsel på ikke forskriftsmæssig måde i Fællesskabets toldområde af narkotika, som ikke er genstand for det af de kompetente myndigheder strengt kontrollerede salg med henblik på en anvendelse til medicinske og videnskabelige formål. Af hensyn til straffelovgivningen for toldovertrædelser betragtes toldskylden dog som opstået, når en medlemsstats straffelovgivning fastsætter, at tolden danner grundlag for fastsættelsen af straffen, eller at en opstået toldskyld danner grundlag for den strafferetlige forfølgelse.

Artikel 3

Det tidspunkt, hvor toldskyld ved indførsel opstår, anses

- a) i de i artikel 2, stk. 1, litra a), nævnte tilfælde for at være det tidspunkt, hvor de kompetente myndigheder

antager angivelsen til vares overgang til fri omsætning, midlertidig indførsel eller foretager enhver anden handling, der i medfør af gældende bestemmelser har samme retsvirkninger som antagelsen af denne angivelse;

- b) i de i artikel 2, stk. 1, litra b), nævnte tilfælde for at være det tidspunkt, hvor varen føres ind i Fællesskabets toldområde på ikke forskriftsmæssig måde;
- c) i de i artikel 2, stk. 1, litra c), nævnte tilfælde for at være det tidspunkt, hvor varen unddrages toldkontrol;
- d) i de i artikel 2, stk. 1, litra d), nævnte tilfælde for at være enten det tidspunkt, hvor den forpligtelse, hvis misligholdelse bevirker, at der opstår toldskyld, ikke længere er opfyldt, eller det tidspunkt, hvor varen blev henført under den pågældende toldprocedure, hvis det efterfølgende viser sig, at en af betingelserne for henførslen af varen under den pågældende procedure ikke var opfyldt;
- e) i de i artikel 2, stk. 1, litra e), nævnte tilfælde for at være enten det tidspunkt, hvor den forpligtelse, hvis misligholdelse bevirker, at der opstår toldskyld, ikke længere er opfyldt, eller det tidspunkt, hvor varen overgik til fri omsætning, hvis det efterfølgende viser sig, at en af betingelserne for vares overgang til fri omsætning ikke var opfyldt;
- f) i de i artikel 2, stk. 1, litra f), nævnte tilfælde for at være det tidspunkt, hvor varen tilintetgøres, hvorved der opstår affald og rester.

Artikel 4

1. Toldskyld ved indførsel anses ikke at opstå i forbindelse med en bestemt vare,

- a) uanset artikel 2, stk. 1, litra b) og d), når der fremlægges bevis for, at misligholdelse af de forpligtelser, der følger af

— gennemførelsesbestemmelserne til artikel 2 i direktiv 68/312/EØF,

— den pågældende vares midlertidige opbevaring, eller

— anvendelse af den toldprocedure, som den pågældende vare er undergivet,

skyldes, at den omhandlede vare er helt tilintetgjort eller er gået uigenkaldeligt tabt af grunde, som kan henføres til vares egen beskaffenhed, som følge af et hændeligt uheld eller force majeure eller endelig efter tilladelse fra de kompetente myndigheder.

En vare er gået uigenkaldeligt tabt som omhandlet i nærværende litra, når den er blevet totalt uanvendelig for enhver;

(¹) EFT nr. L 175 af 12. 7. 1979, s. 1.

(²) EFT nr. L 286 af 9. 10. 1986, s. 1.

b) uanset artikel 2, stk. 1, litra e), når varen efter at være overgået til fri omsætning med hel eller delvis fritagelse for importafgifter som følge af særlige anvendelsesformål, med de kompetente myndigheders tilladelse genudføres fra Fællesskabet eller tilintetgøres;

c) uanset artikel 2, stk. 1, litra f), første led, når importafgifterne på affald og rester efter destruktion af en vare, der er overgået til fri omsætning med delvis fritagelse for importafgifter som følge af særlige anvendelsesformål er mindre end eller lig med de importafgifter, der er en følge af den tilintetgjorte vares overgang til fri omsætning.

2. Når importafgifterne på affald og rester efter tilintetgørelse af en vare, der er overgået til fri omsætning med delvis fritagelse for importafgifter som følge af særlige anvendelsesformål, er højere end de importafgifter, der er en følge af den tilintetgjorte vares overgang til fri omsætning, er toldskylden ved indførsel i henhold til artikel 2, stk. 1, litra f), første led, lig med forskellen mellem importafgifterne på affald og rester og de importafgifter, der er en følge af den tilintetgjorte vares overgang til fri omsætning.

B. Toldskyld ved udførsel

Artikel 5

1. Toldskyld ved udførsel opstår, når

a) en eksportafgiftspligtig vare forlader Fællesskabets toldområde; dog anses varer, der er bestemt til Helgoland, ikke for at være udført fra Fællesskabets toldområde;

b) betingelserne, for at en vare er blevet udført fra Fællesskabets toldområde med hel eller delvis fritagelse for eksportafgifter, ikke er blevet overholdt.

2. Artikel 2, stk. 2, vedrørende toldskyld ved indførsel finder med de fornødne ændringer anvendelse på varer, der er omfattet af eksportforbud eller eksportrestriktioner, uanset deres art.

Artikel 6

Det tidspunkt, hvor toldskyld ved udførsel opstår, anses for at være

a) i de i artikel 5, stk. 1, litra a), nævnte tilfælde:

— såfremt der for den pågældende vare er afgivet en udførselsangivelse, det tidspunkt, hvor de kompetente myndigheder antager denne angivelse eller

foretager enhver anden handling, der i henhold til de gældende bestemmelser har samme retsvirkninger som antagelsen af denne angivelse,

— såfremt der for den pågældende vare ikke er afgivet en toldangivelse som omhandlet i første led, det tidspunkt, hvor den pågældende vare faktisk forlader Fællesskabets toldområde;

b) i de i artikel 5, stk. 1, litra b), nævnte tilfælde, det tidspunkt, hvor varen anvendes til et andet formål end det, der har betinget, at den er blevet udført fra Fællesskabets toldområde med hel eller delvis fritagelse for eksportafgifter, eller såfremt det ikke er muligt for de kompetente myndigheder at bestemme dette tidspunkt, det tidspunkt, hvor den fastsatte frist udløber for fremlæggelse af bevis for, at betingelserne for indrømmelsen af denne fritagelse er blevet opfyldt.

AFSNIT II

DET TIDSPUNKT, DER SKAL TAGES I BETRAGNING VED FASTSÆTTELSE AF TOLD-SKYLDEN

Artikel 7

Med forbehold af særbestemmelser vedtaget inden for rammerne af særlige told- eller landbrugsbestemmelser.

a) fastsættes import- eller eksportafgifterne for en vare på grundlag af de særlige beskatningslementer for denne vare på det tidspunkt, hvor toldskylden, som vedrører den, opstår og angående en vare, der er undergivet ordningen for midlertidig indførsel med delvis fritagelse for importafgifter, på baggrund af antallet af de måneder eller dele af en måned, hvor den pågældende vare har været undergivet denne ordning;

b) når det ikke er muligt nøjagtigt at fastslå tidspunktet for toldskyldens opståen, skal der ved fastsættelsen af de særlige beskatningslementer for den pågældende vare regnes med det tidspunkt, hvor de kompetente myndigheder konstaterer, at varen befinder sig i en situation, der har fremkaldt en toldskyld.

Sætter de oplysninger, som de kompetente myndigheder råder over, dem i stand til at fastslå, at toldskylden opstod på et tidspunkt forud for denne konstatering, fastsættes import- eller eksportafgifterne for den pågældende vare på grundlag af de særlige beskatningslementer, som var gældende for den på det tidligste tidspunkt, hvor eksistensen af toldskylden som følge af denne situation kan fastslås på grundlag af de foreliggende oplysninger.

AFSNIT III

TOLDSKYLDENS OPHØR

Artikel 8

1. Med forbehold af gældende bestemmelser om dels bortfald af mulighed for opkrævning af toldskyld ved forældelse af denne, dels manglende betaling af toldskylden i tilfælde af debtors insolvens, fastslået ved retsafgørelse, ophører toldskyld ved

- a) betaling af de import- eller eksportafgifter, der er pålagt den pågældende vare, eller i givet fald ved fritagelse for betaling af beløbet i medfør af de gældende fællesskabsbestemmelser ;
- b) konfiskation af varen. Af hensyn til straffelovgivningen for toldovertrædelser anses toldskylden dog for ikke at være ophørt, når en medlemsstats lovgivning fastsætter, at tolden danner grundlag for fastsættelsen af straffen, eller at en opstået toldskyld danner grundlag for den strafferetlige forfølgelse.

2. Toldskylden ved indførsel ophører endvidere, når

- a) angivelsen til overgang til fri omsætning eller midlertidig indførsel med delvis fritagelse for importafgifter inden varens frigivelse af en årsag, der er nævnt i de gældende bestemmelser, annulleres eller erklæres ugyldig af de kompetente myndigheder, eller når disse myndigheder tillader, at klarereren trækker angivelsen tilbage og erstatter den med en angivelse til en anden toldprocedure ;
- b) den vare, der er angivet til fri omsætning eller midlertidig indførsel med delvis fritagelse for importafgifter, inden frigivelsen tilintetgøres efter ordre eller med tilladelse fra de kompetente myndigheder eller med disses indforståelse afstås til statskassen i uændret stand eller efter tilintetgørelse ;
- c) der fremlægges bevis for, at den vare, der er angivet til fri omsætning eller midlertidig indførsel med delvis fritagelse for importafgifter, inden frigivelsen er blevet tilintetgjort eller gået uigenkaldeligt tabt af grunde, som kan henføres til varens egen beskaffenhed, eller som følge af et hændeligt uheld eller force majeure ;
- d) der fremlægges bevis for, at årsagen til misligholdelsen af en af de forpligtelser, som opstår ved en importafgiftspligtig vares midlertidige opbevaring eller ved anvendelse af den toldprocedure, som varen er undergivet, er,

- at den pågældende vare er blevet udført fra Fællesskabets toldområde eller indført i en frizone, eller
- at den pågældende vare er blevet afsendt til en anden medlemsstat, hvor den er blevet behandlet i overensstemmelse med sin toldretlige status.

3. Toldskylden ved udførsel ophører endvidere, når

- a) udførselsangivelsen annulleres eller erklæres ugyldig af de kompetente myndigheder i overensstemmelse med de gældende bestemmelser ;
- b) der fremlægges bevis for, at den til udførsel angivene vare ikke har kunnet forlade Fællesskabets toldområde.

AFSNIT IV

BESTEMMELSER FOR SAMHANDELEN MELLEM FÆLLESSKABET OG VISSE TREDJELANDE

Artikel 9

1. For så vidt det er fastsat i overenskomster, der er indgået mellem Fællesskabet og visse tredjelande, at der ved indførsel i de pågældende tredjelande skal indrømmes præferencetoldbehandling for varer med oprindelse i Fællesskabet i henhold til disse overenskomster, dog på betingelse af, at der, når varerne er frembragt under proceduren for aktiv forædling, skal betales importafgifter for de tredjelandsvarer, som er medgået til deres fremstilling, medfører påtegningen af de nødvendige dokumenter for at opnå denne præferencetoldbehandling i tredjelande, at der opstår toldskyld ved indførsel.

Toldskylden anses for at opstå på det tidspunkt, hvor de kompetente myndigheder antager udførselsangivelsen vedrørende de pågældende varer, eller på tidspunktet for enhver anden handling, der i medfør af gældende bestemmelser har de samme retsvirkninger som denne antagelse.

De til denne toldskyld svarende importafgifter fastsættes på samme måde, som hvis det drejede sig om en toldskyld, der var opstået ved antagelse samme dag af toldangivelsen om de pågældende varers overgang til fri omsætning for at bringe proceduren for aktiv forædling til ophør.

2. Artikel 8, stk. 1, og stk. 2, litra b) og c), finder tilsvarende anvendelse for så vidt angår den i stk. 1 i nærværende artikel omhandlede toldskylds ophør. Denne toldskyld ophører ligeledes, når de formaliteter, der er opfyldt for at muliggøre præferencetoldbehandlingen, annulleres.

AFSNIT V

BESTEMMELSER FOR SAMHANDELEN MELLEM
MEDLEMSSTATERNE*Artikel 10*

1. For så vidt fællesskabsvarer ved samhandel mellem medlemsstaterne pålægges en told- eller landbrugsafgift, finder artikel 2 til 8 tilsvarende anvendelse for så vidt angår toldskyldens opståen, det tidspunkt, der skal tages i betragtning ved fastsættelsen af toldskylden, samt toldskyldens ophør.

2. For så vidt opkrævning af en udligningsafgift i den overgangsperiode, der er fastsat i henhold til akten vedrørende nye medlemsstaters tiltrædelse af Fællesskabet, er en betingelse for overgang til fri omsætning i de nye medlemsstater af varer fremstillet under proceduren for aktiv forædling — og omvendt — medfører opfyldelsen af de formaliteter, der er nødvendige for at muliggøre denne overgang til fri omsætning af de pågældende varer, at der opstår toldskyld ved indførsel.

Toldskylden anses for at opstå på det tidspunkt, hvor de kompetente myndigheder antager angivelsen til afsendelse af de pågældende varer til bestemmelsesmedlemsstaten eller på tidspunktet for enhver anden handling, der i medfør af gældende bestemmelser har de samme retsvirkninger som denne antagelse.

Artikel 8, stk. 1, og stk. 2, litra b) og c) finder tilsvarende anvendelse for så vidt angår toldskyldens ophør. Den ophører ligeledes, når de formaliteter, der er opfyldt for at

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 13. juli 1987.

muliggøre de pågældende varers overgang til fri omsætning, annulleres.

AFSNIT VI

AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 11

Denne forordning er ikke til hinder for anvendelsen af de i medlemsstaterne gældende retsfor skrifter, hvorefter varerne udgør en sikkerhed for de import- eller eksportafgifter, som de er belagt med, og følgelig kan blive genstand for beslaglæggelse eller konfiskation.

Artikel 12

De til gennemførelsen af denne forordning nødvendige bestemmelser fastsættes efter fremgangsmåden i artikel 26, stk. 2 og 3 i direktiv 79/695/EØF.

Artikel 13

Direktiv 79/623/EØF ophæves med virkning fra den 1. januar 1989.

Henvisninger til nævnte direktiv skal betragtes som henvisninger til denne forordning.

Artikel 14

Denne forordning træder i kraft på tredjedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Den anvendes fra den 1. januar 1989.

På Rådets vegne

P. SIMONSEN

Formand

Bilag 3

RÅDETS FORORDNING (EØF) Nr. 1031/88

af 18. april 1988

om fastlæggelse af, hvilke personer der skal betale toldskyld

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab, særlig artikel 100 A,

under henvisning til forslag fra Kommissionen (¹),

i samarbejde med Europa-Parlamentet (²),

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg (³), og

ud fra følgende betragtninger:

I Rådets forordning (EØF) nr. 2144/87 af 13. juli 1987 om toldskyld (⁴) defineres bl. a. de forskellige situationer, som giver anledning til, at der opstår toldskyld ved ind- eller udførsel;

reglerne for fastlæggelse af, hvilke personer der skal betale toldskyld, har særlig betydning for toldunionens funktion, idet det bør sikres, at bestemmelserne i ovennævnte forordning får samme juridiske og økonomiske virkninger i hele Fællesskabet;

der bør på det pågældende område vedtages enkle regler, der gør det muligt for de myndigheder, hvem det påhviler at konstatere og inddrive toldskylden, at udføre dette hverv så effektivt som muligt; endvidere bør samme principper lægges til grund både for toldskyld ved indførsel og for toldskyld ved udførsel;

drejer det sig om toldskyld, der er opstået som følge af den kompetente myndigheds godkendelse af en toldangivelse om overgang til fri omsætning eller henførsel under ordningen vedrørende midlertidig indførsel med delvis fritagelse for importafgifter eller af en udførselsangivelse, bør det være den person, i hvis navn angivelsen er blevet udfærdiget, der skal betale toldskylden; dette princip gør det bl. a. muligt at tage hensyn til de forskellige regler for repræsentation, som kan anvendes ved toldformaliteternes opfyldelse; såfremt den person, der har udfærdiget angivelsen, har anført, at han handler i eget navn, men for en andens regning, jf. artikel 3, stk. 2, i Rådets forordning (EØF) nr. 3632/85 af 12. december 1985 om fastlæggelse af betingelserne for at en person kan udfærdige en toldangivelse (⁵), forekommer det imidlertid rimeligt, at sidst-

nævnte person også hæfter for betaling af toldskylden, forudsat at den person, der har udfærdiget angivelsen, har fået fuldmagt hertil;

drejer det sig om toldskyld, der er opstået som følge af en vares ikke forskriftsmæssige indførsel på Fællesskabets toldområde, eller toldskyld foranlediget af vares unddragelse fra toldkontrol eller af en vares ikke forskriftsmæssige udførsel fra Fællesskabets toldområde, bør den person, der har foretaget den handling, hvorved toldskylden er opstået, samt enhver anden person, som efter de gældende bestemmelser i medlemsstaterne er medansvarlig for, at denne handling er foretaget, hæfte for betalingen heraf;

drejer der sig om toldskyld, der er opstået på grund af misligholdelse af en særlig forpligtelse som følge af bestemmelserne om en fremgangsmåde eller en særlig toldprocedure, bør toldskylden betales af den, som i medfør af bestemmelserne om den pågældende fremgangsmåde eller toldprocedure var personligt ansvarlig for opfyldelsen af den misligholdte forpligtelse;

i alle de tilfælde, hvor en og samme retlige situation medfører toldskyld, som flere personer hæfter for, er det vigtigt, at disse hæfter solidarisk for betalingen af denne toldskyld, således at de kompetente myndigheder har de bedst mulige vilkår for inddrivelsen af de skyldige beløb;

det er vigtigt at sikre en ensartet anvendelse af bestemmelserne i denne forordning, og der bør med henblik herpå fastlægges en fællesskabsprocedure, der gør det muligt at vedtage gennemførelsesbestemmelser inden for rimelige frister; tilrettelæggelsen af et snævert og effektivt samarbejde mellem medlemsstaterne og Kommissionen på dette område bør ske i det Udvalg for Almindelige Toldbestemmelser, der er nedsat i henhold til artikel 24 i Rådets direktiv 79/695/EØF af 24. juli 1979 om harmonisering af fremgangsmåderne ved varers overgang til fri omsætning (⁶), senest ændret ved direktiv 81/853/EØF (⁷) —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

1. I denne forordning fastsættes, hvilke personer der skal betale toldskyld.

(¹) EFT nr. C 340 af 28. 12. 1982, s. 5.

(²) EFT nr. C 127 af 14. 5. 1984, s. 24 og afgørelse af 10. februar 1988 (endnu ikke offentliggjort i EFT).

(³) EFT nr. C 211 af 8. 8. 1983, s. 1.

(⁴) EFT nr. L 201 af 22. 7. 1987, s. 15.

(⁵) EFT nr. L 350 af 27. 12. 1985, s. 1.

(⁶) EFT nr. L 205 af 13. 8. 1979, s. 19.

(⁷) EFT nr. L 319 af 7. 11. 1981, s. 1.

2. I denne forordning forstås ved :

a) person :

- en fysisk person
- eller en juridisk person
- eller, såfremt gældende regler giver mulighed herfor, en sammenslutning af personer, der uden at have status som juridisk person anerkendes at have handleevne ;

b) toldskyld : en persons forpligtelse til at erlægge de importafgifter (toldskyld ved indførsel) eller eksportafgifter (toldskyld ved udførsel), der i henhold til gældende bestemmelser gælder for varer, der er pålagt sådanne afgifter ;

c) importafgifter : told og afgifter med tilsvarende virkning samt landbrugsafgifter og andre afgifter ved indførsel, der er fastsat inden for rammerne af den fælles landbrugspolitik eller som led i de særlige ordninger, der anvendes på visse varer, som er frembragt ved forarbejdning af landbrugsprodukter ;

d) eksportafgifter : landbrugsafgifter og andre afgifter ved udførsel, der er fastsat inden for rammerne af den fælles landbrugspolitik eller som led i de særlige ordninger, der anvendes på visse varer, som er frembragt ved forarbejdning af landbrugsprodukter.

AFSNIT I

Personer, der skal betale toldskyld ved indførsel

Artikel 2

1. Opstår der toldskyld efter artikel 2, stk. 1, litra a) eller f), i forordning (EØF) nr. 2144/87, skal denne skyld betales af den, i hvis navn angivelsen eller ethvert andet dokument med samme retsvirkninger er blevet udfærdiget.

Dog gælder det, at :

a) såfremt den person, der i eget navn har udfærdiget angivelsen eller ethvert andet dokument med samme retsvirkninger, i henhold til artikel 3, stk. 1, litra c), i forordning (EØF) nr. 3632/85, har erklæret at have handlet for en andens regning, hæfter denne anden person ligeles solidarisk for betalingen af toldskylden, såfremt det i henhold til de gældende bestemmelser i medlemsstaterne godtgøres, at denne person faktisk har givet den person, som har udfærdiget angivelsen eller ethvert andet dokument med samme retsvirkninger, fuldmagt til at handle på disse betingelser ;

b) såfremt toldangivelsen er blevet udfærdiget i en andens navn af en person uden fuldmagt hertil, hæfter kun sidstnævnte for betalingen af toldskylden.

2. Når toldmyndigheden i medfør af gældende bestemmelser giver tilladelse til overgang til fri omsætning af en vare, der i forvejen er undergivet en anden toldprocedure, uden at kræve en skriftlig angivelse, skal den derved opståede toldskyld betales af den person, der på tidspunktet for varens overgang til fri omsætning skal opfylde forpligtelserne i forbindelse med den pågældende toldprocedure.

Første afsnit gælder i givet fald for produkter, der er fremkommet ved forarbejdning, og for affald og skrot, der er fremkommet ved tilintetgørelse af den pågældende vare.

Artikel 3

Opstår der toldskyld efter artikel 2, stk. 1, litra b), i forordning (EØF) nr. 2144/87, skal denne skyld betales af den, der på ikke forskriftsmæssig måde har indført den pågældende vare på Fællesskabets toldområde.

For betaling af denne toldskyld hæfter efter de gældende bestemmelser i medlemsstaterne også følgende personer solidarisk :

a) de personer, der har medvirket til denne indførsel, samt dem, der har erhvervet eller opbevaret den pågældende vare ;

b) samt alle andre personer, som er medansvarlige for, at varen er blevet indført på ikke forskriftsmæssig måde på Fællesskabets toldområde.

Artikel 4

1. Opstår der toldskyld efter artikel 2, stk. 1, litra c), i forordning (EØF) nr. 2144/87, skal denne skyld betales af den, der har unddraget varen toldtilsyn.

For betaling af denne toldskyld hæfter efter de gældende bestemmelser i medlemsstaterne, også følgende personer solidarisk :

a) de personer, der har medvirket til, at varen er blevet undraget toldtilsyn, samt dem, der har erhvervet eller opbevaret den pågældende vare ;

b) alle andre personer, som er medansvarlige for denne unddragelse.

2. For betaling af denne toldskyld hæftes ligeledes solidarisk af den person, der hæfter for opfyldelsen af de forpligtelser, der opstår ved en importafgiftspligtig vares midlertidige opbevaring eller ved anvendelsen af den toldprocedure, som varen er undergivet.

Artikel 5

Opstår der toldskyld efter artikel 2, stk. 1, litra d), i forordning (EØF) nr. 2144/87, skal denne skyld betales enten af den, som det i den givne situation påhviler enten at opfylde de forpligtelser, der opstår ved en import-afgiftspligtig vares midlertidige opbevaring eller ved anvendelsen af den toldprocedure, som varen er undergivet, eller at overholde betingelserne for, at varen blev henført under den pågældende procedure.

Artikel 6

Opstår der toldskyld efter artikel 2, stk. 1, litra e), i forordning (EØF) nr. 2144/87, skal denne skyld betales af den person, som skal overholde de forpligtelser, der følger af hel eller delvis fritagelse i forbindelse med en vares overgang til fri omsætning på grund af dens særlige anvendelsesformål, eller de betingelser, der er fastsat for at opnå sådan fritagelse.

AFSNIT II

Personer, der skal betale toldskyld ved udførsel*Artikel 7*

1. Opstår der toldskyld efter artikel 5, stk. 1, litra a), i forordning (EØF) nr. 2144/87, og er der udfærdiget en udførselsangivelse, skal denne skyld betales af den person, i hvis navn angivelsen er udfærdiget.

Såfremt angivelsen er udfærdiget i en andens navn af en person uden fuldmagt hertil, hæfter denne person dog alene for betalingen af toldskylden.

I øvrigt finder artikel 2, stk. 1, andet afsnit, litra a), i nærværende forordning tilsvarende anvendelse med henblik på fastlæggelse af, hvilke personer der i givet fald sammen med den person, der er nævnt i første afsnit i nærværende stykke, hæfter solidarisk for betalingen af toldskylden.

2. Såfremt der ikke er udfærdiget nogen udførselsangivelse for den pågældende vare, skal toldskylden betales af den person, der uden at have iagttaget de forskriftsmæssige bestemmelser har udført varen fra Fællesskabet.

Efter de gældende bestemmelser i medlemsstaterne hæfter også følgende personer solidarisk for toldskylden:

- a) de personer, der har medvirket til varens ikke forskriftsmæssige udførsel fra Fællesskabets toldområde;
- b) alle andre personer, som er medansvarlige for denne ikke forskriftsmæssige udførsel.

Artikel 8

Opstår der toldskyld efter artikel 5, stk. 1, litra b), i forordning (EØF) nr. 2144/87, skal spørgsmålet om, hvem der skal betale denne skyld, afgøres på samme betingelser, som de i artikel 7, stk. 1, fastsatte.

AFSNIT III

Særlige bestemmelser*Artikel 9*

1. Opstår der toldskyld efter artikel 9 i forordning (EØF) nr. 2144/87 finder artikel 2 i nærværende forordning tilsvarende anvendelse.

2. Opstår der toldskyld efter artikel 10 i forordning (EØF) nr. 2144/87 finder nærværende forordning tilsvarende anvendelse.

Artikel 10

Afsnit I og II anvendes med forbehold af:

- a) de i medlemsstaterne gældende bestemmelser, som under visse betingelser foreskriver, at personer ud over de i denne forordning omhandlede skal betale toldskylden, herunder personer, der som led i deres erhverv udfærdiger toldangivelser på de betingelser, der er fastlagt i artikel 6 i forordning (EØF) nr. 3632/85;
- b) kautionisternes forpligtelse til at betale den toldskyld, for hvilken de indestår.

AFSNIT IV

Afsluttende bestemmelser*Artikel 11*

1. Det i henhold til artikel 24 i direktiv 79/695/EØF nedsatte Udvalg for Almindelige Toldbestemmelser kan behandle ethvert spørgsmål vedrørende anvendelsen af denne forordning, der rejses af dens formand enten på dennes eget initiativ eller på begæring af en medlemsstat.

2. De for anvendelsen af denne forordning nødvendige bestemmelser vedtages efter fremgangsmåden i artikel 26, stk. 2 og 3, i direktiv 79/695/EØF.

Artikel 12

Denne forordning træder i kraft på tredjedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Den anvendes fra den 1. januar 1989.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Luxembourg, den 18. april 1988.

På Rådets vegne

G. STOLTENBERG

Formand

Bilag 4

I

(Retsakter hvis offentliggørelse er obligatorisk)

RÅDETS FORORDNING (EØF) Nr. 1854/89

af 14. juni 1989

om bogføring af importafgifter og eksportafgifter, der udgør en toldskyld, og om vilkårene for betaling heraf

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab, særlig artikel 100 A,

under henvisning til forslag fra Kommissionen ⁽¹⁾,

i samarbejde med Europa-Parlamentet ⁽²⁾,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽³⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

Bogføring af importafgifter og eksportafgifter er afgørende for anvendelsen af størstedelen af de specifikke toldforskrifter; betingelserne for, hvorledes bogføringen skal finde sted, er i øjeblikket kun fastlagt i Rådets direktiv 78/453/EØF af 22. maj 1978 om harmonisering af administrativt eller ved lov fastsatte bestemmelser om henstand med betaling af import- og eksportafgifter ⁽⁴⁾; i de øvrige tilfælde fastsættes betingelserne for bogføring af importafgifter og eksportafgifter af medlemsstaterne; det bør derfor påses, at der på bedst mulig måde gennemføres en ensartet anvendelse heraf i Fællesskabet; derfor bør direktiv 78/453/EØF erstattes med en forordning, hvori optages alle nødvendige oplysninger og ændringer;

reglerne om bogføring og betingelserne for betaling af toldskyld er af særlig betydning for, at toldunionen kan fungere, som den skal, samt for at sikre størst mulig ligebehandling af virksomhederne i forbindelse med opkrævning af importafgifter og eksportafgifter;

det kan overlades til medlemsstaterne selv at fastlægge de praktiske retningslinjer for bogføringen af importafgifterne og eksportafgifterne; det vigtigste er at fastlægge, inden for hvilke frister bogføringen skal finde sted;

det bør ligeledes fastlægges, inden for hvilke frister de bogførte importafgifts- og eksportafgiftsbeløb skal erlægges; de betalingslempelser ud over betalingshenstand, der indrømmes i medlemsstaterne, bør efter en harmonisering opretholdes; af klarhedshensyn bør samtlige foranstaltninger vedrørende betaling af importafgifter og eksportafgifter, herunder foranstaltningerne vedrørende betalingshenstand, der i øjeblikket er omhandlet i direktiv 78/453/EØF, omarbejdes og samles i en enkelt tekst;

såfremt der indrømmes andre betalingslempelser end betalingshenstand samt i forbindelse med forsinket betaling eller manglende betaling inden for de fastsatte frister, opretholdes den hidtidige retstilstand, hvorefter der skal betales renter;

under hensyn til den løbende udvikling i varetrafikken og kravet om hurtigst mulig frigivelse af varerne er toldvæsenets kontrolmetoder blevet tilpasset på en sådan måde, at toldvæsenet kun i meget få tilfælde kontrollerer varerne, før de frigives; kontrollen af, at importen og eksporten sker i overensstemmelse med forskrifterne, udsættes således og består oftest i en regnskabskontrol, som kan medføre efteropkrævning af et yderligere afgiftsbeløb; efterfølgende kontrol kan endvidere medføre godtgørelse af et for meget opkrævet afgiftsbeløb; det for meget opkrævede beløb er blevet beregnet på grundlag af oplysninger, som den pågældende selv har afgivet, og han har kunnet få rådighed over varerne meget hurtigere, end hvis de var blevet kontrolleret inden frigivelsen;

i betragtning af, at de forskellige medlemsstater følger forskellige retningslinjer i deres kreditpolitik, kan der ikke påtænkes fastsat en enkelt lånerente og en enkelt morarente,

⁽¹⁾ EFT nr. C 41 af 13. 2. 1985, s. 5.

⁽²⁾ EFT nr. C 229 af 9. 9. 1985, s. 107, og EFT nr. C 96 af 17. 4. 1989.

⁽³⁾ EFT nr. C 169 af 8. 7. 1985, s. 6.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 146 af 2. 6. 1978, s. 19.

Bilag til f. t. l. vedr. toldloven

der skal gælde i hele Fællesskabet; det bør imidlertid undgås, at der i de enkelte medlemsstater opstår for store forskelle i behandlingen af personer, som skal betale en lånerente i henhold til denne forordning, i forhold til dem, der optager lån hos finansieringsinstitutter; den rente, der skal betales, såfremt der indrømmes andre betalingslempler end betalingshenstand, bør derfor fastsættes af medlemsstaterne i forhold til den gældende rente på det nationale penge- og kapitalmarked; moraernten kan i kraft af sit formål være højere end lånerenten;

hvad angår forsendelse, indrømmes der kautionister lempeligere vilkår med hensyn til frister for rentebetaling end fastsat i denne forordning; disse mere favorable bestemmelser findes i visse internationale konventioner, og nye fællesskabsbestemmelser på området må ikke gribe ind heri; det samme bør gøre sig gældende for fællesskabsforsendelsesproceduren i det omfang, hvor denne procedure i medfør af konventionen med EFTA-landene finder anvendelse på varer, der sendes mellem Fællesskabets toldområde og disse lande; det samme bør gøre sig gældende for midlertidig indførsel af varer, som sker på betingelserne i den konvention, der blev indgået i Bruxelles den 6. december 1961 (ATA-Konventionen);

direktiv 78/453/EØF bør ophæves, idet bestemmelserne deri er medtaget i denne forordning; for at tage hensyn til ovennævnte tilfælde, i hvilke de betalingspligtige og toldmyndighederne ikke skal betale renter, bør man dels foretage en supplerende med relevante bestemmelser af Rådets forordning (EØF) nr. 1430/79 af 2. juli 1979 om godtgørelse af eller fritagelse for import- eller eksportafgifter⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 3799/86⁽²⁾, dels ophæve bestemmelserne om eventuel rentebetaling i Rådets forordning (EØF) nr. 1697/79 af 24. juli 1979 om efteropkrævning af import- eller eksportafgifter, der ikke er opkrævet hos debitor for varer, der er angivet til en toldprocedure, som medfører en forpligtelse til at betale sådanne afgifter⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 918/83⁽⁴⁾ —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

1. Denne forordning vedrører bogføring af importafgifter og eksportafgifter, der udgør en toldskyld, og vilkårene for betaling heraf.
2. I denne forordning forstås ved
 - a) *toldskyld*: en persons forpligtelse til at erlægge importafgifter (toldskyld ved import) eller eksportafgifter (toldskyld ved eksport), der i henhold til gældende bestemmelser finder anvendelse på varer, for hvilke der skal betales sådanne afgifter;
 - b) *person*:
 - en fysisk person
 - eller en juridisk person
 - eller, såfremt gældende regler giver mulighed herfor, en sammenslutning af personer, som betragtes som havende rets- og handleevne, uden ved nogen retsforordning at have fået tillagt status som juridisk person;
 - c) *bogføring*: toldmyndighedens opførelse i regnskabsregistrene eller på anden måde af størrelsen af import- eller eksportafgifter, der udgør toldskyld;
 - d) *importafgift*: told og afgifter med tilsvarende virkning samt landbrugsimportafgifter og andre afgifter ved indførsel, der fastsættes som led i den fælles landbrugspolitik eller i de særordninger, der anvendes på visse varer, som frembringes ved forarbejdning af landbrugsprodukter;
 - e) *eksportafgift*: landbrugseksportafgifter og andre afgifter ved udførsel, der fastsættes som led i den fælles landbrugspolitik eller i de særordninger, der anvendes på visse varer, som frembringes ved forarbejdning af landbrugsprodukter;
 - f) *toldmyndighed*: enhver myndighed, som har beføjelse til at håndhæve toldbestemmelserne, også selv om vedkommende myndighed ikke henhører under toldadministrationen.

AFSNIT I

BOGFØRING AF IMPORTAFGIFTER OG EKSPORTAFGIFTER

Artikel 2

1. Ethvert importafgifts- eller eksportafgiftsbeløb, der udgør en toldskyld — i det følgende benævnt »afgiftsbeløb« — skal beregnes af toldmyndigheden, så snart den har de fornødne oplysninger, og bogføres af denne myndighed.

(1) EFT nr. L 175 af 12. 7. 1979, s. 1.

(2) EFT nr. L 352 af 13. 12. 1986, s. 19.

(3) EFT nr. L 197 af 3. 8. 1979, s. 1.

(4) EFT nr. L 105 af 23. 4. 1983, s. 1.

Første afsnit gælder ikke, når en foreløbig antidumping- eller udligningstold er blevet indført, eller når artikel 5 i forordning (EØF) nr. 1697/79 kan finde anvendelse.

2. De praktiske regler for bogføringen af afgiftsbeløbene fastlægges af medlemsstaterne. Disse regler kan være forskellige, afhængig af om toldmyndigheden på baggrund af forholdene omkring toldskyldens opståen er sikker på eller ikke sikker på, at de nævnte beløb betales.

Reglerne for toldmyndighedens bogføring af afgiftsbeløbene i de forskellige tilfælde meddeles Kommissionen.

Artikel 3

1. Såfremt der opstår en toldskyld ved antagelsen af angivelsen af en vare til en anden toldprocedure end midlertidig indførsel med delvis fritagelse for importafgifter, eller ved en hvilken som helst anden handling, der har samme retsvirkning som denne antagelse, skal beløbet svarende til denne toldskyld bogføres, så snart det er blevet beregnet, eller senest andendagen efter den dag, hvor varerne er blevet frigivet, eller eksporttilladelse er givet, jf. dog stk. 2.

Dog kan, for så vidt der er stillet sikkerhed for deres betaling, samtlige afgiftsbeløb vedrørende varer, der er frigivet — eller for hvilke eksporttilladelse er givet — til en og samme person i løbet af en af toldmyndigheden fastsat periode, som højst må være på 31 dage, bogføres samlet ved slutningen af perioden. Denne bogføring skal ske senest fem dage efter den pågældende periodes udløb.

2. Såfremt en vare efter bestemmelserne kan frigives, inden visse betingelser i fællesskabsretten, som er afgørende for fastlæggelsen af toldskylden eller opkrævningen af denne, er opfyldt, skal bogføringen finde sted senest to dage efter den dag, hvor toldskylden eller forpligtelsen til at betale de afgiftsbeløb, der følger af denne, er endelig fastlagt eller fastslået.

Vedrører toldskylden imidlertid en foreløbig antidumping- eller udligningstold, skal denne told bogføres senest to måneder efter, at Rådets forordning om indførelse af en endelig antidumping- eller udligningstold er blevet offentliggjort i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

3. Såfremt der opstår en toldskyld under andre omstændigheder end dem, der er omhandlet i stk. 1, skal bogføringen af det tilsvarende afgiftsbeløb ske senest to dage efter det tidspunkt, hvor toldmyndigheden kan

- beregne det pågældende afgiftsbeløb, og
- fastslå, hvilken person der skal betale dette beløb.

Artikel 4

1. De i artikel 3 nævnte frister kan forlænges,

- hvis medlemsstaternes administrative organisation gør det nødvendigt, navnlig hvis bogføringen sker centralt
- hvis toldmyndigheden som følge af særlige omstændigheder ikke er i stand til at overholde de fastsatte frister.

Fristerne kan ikke forlænges ud over 14 dage.

2. De frister, der er fastsat i stk. 1, gælder ikke i tilfælde af hændelige omstændigheder eller force majeure.

Artikel 5

Såfremt det afgiftsbeløb, som følger af en toldskyld, ikke er bogført i henhold til artikel 3 og 4 eller er bogført for lavt i forhold til det lovligt skyldige beløb, skal bogføringen af det afgiftsbeløb, der skal opkræves eller efteropkræves, ske senest to dage efter det tidspunkt, hvor toldmyndigheden er blevet klar over situationen og kan beregne det lovligt skyldige beløb og fastslå, hvem der skal betale beløbet. Denne frist kan forlænges efter artikel 4.

Artikel 6

1. Så snart afgiftsbeløbet er bogført, underrettes den betalingspligtige person efter en passende fremgangsmåde om beløbets størrelse.

2. Såfremt der i toldangivelsen er anført et vejledende afgiftsbeløb, kan toldmyndigheden bestemme, at den i stk. 1 omhandlede underretning kun skal ske, såfremt det angivne afgiftsbeløb ikke svarer til det af toldmyndigheden fastsatte beløb.

I tilfælde hvor der gøres brug af den i første afsnit fastsatte mulighed, betragtes toldmyndighedens frigivelse af varerne — eller meddelelse af udførselstilladelse for varerne — som underretning af den betalingspligtige person om det bogførte afgiftsbeløb, jf. dog artikel 3, stk. 1, andet afsnit.

Artikel 7

Såfremt der ikke kan foretages efteropkrævning efter artikel 2, stk. 1, andet afsnit, i forordning (EØF) nr. 1697/79, kan medlemsstaterne undlade at anvende artikel 2 eller artikel 6 i nærværende forordning.

AFSNIT II

FRIST OG NÆRMERE REGLER FOR BETALING AF IMPORTAFGIFTERNE OG
EKSPORTAFGIFTERNE

Kapitel A

Princip

Artikel 8

Ethvert afgiftsbeløb, der er genstand for den i artikel 6 omhandlede underretning, skal erlægges af den betalingspligtige inden udløbet af følgende frister:

- a) Såfremt der ikke er indrømmet den betalingspligtige nogen af de i kapitel B fastsatte betalingslempelser, skal betalingen ske inden for den fastsatte frist.

Med forbehold af de gældende bestemmelser vedrørende indsigelse må denne frist højst være på ti dage fra det tidspunkt, hvor den afgiftspligtige er blevet underrettet om det skyldige afgiftsbeløb, og den skal, hvis der har fundet samlet bogføring sted under de i artikel 3, stk. 1, andet afsnit, anførte forudsætninger, fastsættes således, at den betalingspligtige ikke derved opnår en længere betalingsfrist, end tilfældet ville have været, hvis vedkommende havde fået henstand med betalingen på de i kapitel B, afdeling 1, anførte betingelser.

Forlængelse indrømmes uden videre, når det godtgøres, at den pågældende har modtaget underretningen for sent til at kunne overholde den frist, der gælder for betalingen.

Toldmyndigheden kan desuden efter anmodning indrømme den betalingspligtige en forlænget frist, når det skyldige afgiftsbeløb hidrører fra en efteropkrævning. En således indrømmet forlænget frist kan ikke overstige den tid, der er nødvendig, for at den betalingspligtige kan træffe de fornødne foranstaltninger til at opfylde sin forpligtelse, jf. dog artikel 15.

- b) Såfremt der er indrømmet den betalingspligtige en af de i kapitel B fastsatte betalingslempelser, skal betalingen finde sted ved udløbet af den eller de frister, der er fastsat i forbindelse med disse betalingslempelser.

Artikel 9

Betaling skal finde sted i rede penge eller i form af ethvert andet betalingsmiddel, som ifølge lovgivningen i den pågældende medlemsstat har tilsvarende frigørende virkning («kontant betaling»). Den kan ske via modregning, når gældende bestemmelser tillader det.

Kapitel B

Betalingslempelser

Afdeling 1

Betalingshenstand

Artikel 10

Såfremt det afgiftsbeløb, den pågældende skylder, vedrører varer, der er angivet til en toldprocedure, som indebærer pligt til betaling af sådanne afgifter, indrømmer toldmyndighederne efter anmodning henstand med betaling af dette beløb på de i artikel 11 til 14 fastsatte betingelser.

Artikel 11

Det er en forudsætning for indrømmelse af betalingshenstand, at ansøgeren har stillet sikkerhed.

Endvidere kan indrømmelse af betalingshenstand give anledning til opkrævning af ekstraomkostninger for sagsoprettelse og tjenesteydelse.

Artikel 12

1. Toldmyndigheden kan indrømme betalingshenstand efter en af følgende regler:

- enten særskilt for hvert enkelt beløb, der bogføres på de i artikel 3, stk. 1, første afsnit, anførte vilkår
- eller samlet for alle afgiftsbeløb, der bogføres på de i artikel 3, stk. 1, første afsnit, anførte vilkår i løbet af en periode, der fastsættes af toldmyndigheden, og som højst må være på 31 dage
- eller samlet for alle afgiftsbeløb, som bogføres samlet i medfør af artikel 3, stk. 1, andet afsnit.

2. Der indrømmes ligeledes, på samme betingelser som i stk. 1, betalingshenstand for afgiftsbeløb vedrørende varer, der er angivet til toldproceduren for midlertidig indførsel med delvis fritagelse for importafgifter.

Artikel 13

1. Betalingshenstanden er på 30 dage. Den beregnes således:

- a) Såfremt betalingshenstanden indrømmes efter artikel 12, litra a), beregnes fristen fra dagen efter den dag, hvor toldmyndigheden har bogført afgiftsbeløbet.

Såfremt artikel 4 bringes i anvendelse, nedsættes den i overensstemmelse med første afsnit beregnede frist på 30 dage med et antal dage svarende til den frist ud over to dage, der har været anvendt til bogføringen.

- b) Såfremt betalingshenstanden indrømmes i overensstemmelse med artikel 12, litra b), beregnes fristen fra dagen efter den dag, hvor perioden for samlet bogføring udløber. Den nedsættes med et antal dage svarende til halvdelen af det antal dage, perioden for samlet bogføring omfatter.

- c) Såfremt betalingshenstanden indrømmes i overensstemmelse med artikel 12, litra c), beregnes fristen fra dagen efter udløbet af den periode, i hvilken de pågældende varer er blevet frigivet — eller eksporttilladelse er givet. Den nedsættes med et antal dage svarende til halvdelen af det antal dage, den pågældende periode omfatter.

2. Såfremt de i stk. 1, litra b) og c), omhandlede perioder omfatter et ulige antal dage, er det antal dage, der skal fradrages fristen på 30 dage i henhold til bestemmelserne i disse litra, lig med halvdelen af det lige antal dage umiddelbart under dette ulige antal.

3. For at forenkle proceduren kan medlemsstaterne, såfremt de i stk. 1, litra b) og c), omhandlede perioder er en kalenderuge eller en kalendermåned, bestemme, at den afgiftsbetaling, for hvilken der er indrømmet betalingshenstand,

- a) når der er tale om en periode på en kalenderuge, skal finde sted om fredagen i den fjerde uge efter denne kalenderuge

- b) når der er tale om en periode på en kalendermåned, skal finde sted senest den sekstende dag i måneden efter denne kalendermåned.

Artikel 14

1. Der kan ikke indrømmes betalingshenstand for afgiftsbeløb, som, selv om de vedrører varer, der er angivet til en toldprocedure, som indebærer pligt til betaling af sådanne afgifter, bogføres efter de gældende bestemmelser for antagelse af ufuldstændige angivelser, som følge af at klarereren ved udløbet af den fastsatte frist ikke har givet de nødvendige oplysninger til endelig bestemmelse af varernes toldværdi eller ikke har leveret de oplysninger eller det dokument, der manglede ved antagelsen af den ufuldstændige angivelse.

2. Der kan dog indrømmes betalingshenstand i de i stk. 1 omhandlede tilfælde, såfremt det afgiftsbeløb, der skal opkræves, bogføres inden udløbet af en frist på 30 dage fra tidspunktet for bogføringen af det oprindeligt krævede beløb, eller, såfremt der ikke er foretaget nogen bogføring, fra tidspunktet for antagelsen af angivelsen vedrørende de pågældende varer. Varigheden af en betalingshenstand, der

indrømmes på disse vilkår, må ikke gå ud over tidspunktet for udløbet af den periode, som i medfør af artikel 13 er indrømmet for betaling af det oprindeligt fastsatte afgiftsbeløb, eller som skulle være indrømmet, såfremt det lovligt skyldige afgiftsbeløb var blevet bogført ved angivelsen af de pågældende varer.

Afdeling 2

Andre betalingslempelser

Artikel 15

Medlemsstaterne kan tillade, at der ud over den i afdeling 1 omhandlede betalingshenstand indrømmes en person, der skal betale et afgiftsbeløb, andre betalingslempelser.

Det er en forudsætning for indrømmelse af disse betalingslempelser, at der stilles en sikkerhed. Toldmyndigheden kan dog undlade at kræve denne sikkerhed, når et sådant krav på grund af den pågældende persons situation vil kunne give anledning til alvorlige økonomiske eller sociale vanskeligheder.

Afdeling 3

Betaling inden fristernes udløb

Artikel 16

Uanset hvilken betalingslempelse den person, der skal betale et afgiftsbeløb, har fået indrømmet, kan denne person erlægge dette beløb helt eller delvis inden udløbet af den frist, der er indrømmet.

Afdeling 4

Betaling foretaget af tredjemand

Artikel 17

Ethvert afgiftsbeløb kan betales af en tredjemand på den betalingspligtige persons vegne.

Kapitel C

Tvangsfuldbyrdelse

Artikel 18

Såfremt den person, der skal betale et afgiftsbeløb, ikke har indfriet sin forpligtelse inden for den fastsatte frist, gør toldmyndigheden brug af alle de muligheder, den har i henhold til gældende bestemmelser, herunder tvangsfuldbyrdelse, for at sikre betaling af beløbet.

AFSNIT III

BETALING AF RENTER

Artikel 19

Når en medlemsstat indrømmer betalingslempelser i henhold til artikel 15, skal de omkostninger, der herved pålægges den afgiftspligtige, navnlig renterne, beregnes således, at de svarer til det beløb, der i denne henseende kræves på den enkelte stats penge- og kapitalmarked.

Ved forsinket betaling eller manglende betaling inden for de fastsatte frister kan morarenten være højere end den i foregående afsnit fastsatte rente.

Artikel 20

1. Medlemsstaterne kan undlade at anvende artikel 19, såfremt det på grund af den pågældende persons situation vil

kunne give anledning til alvorlige økonomiske eller sociale vanskeligheder.

2. Medlemsstaterne kan ligeledes undlade at opkræve morarente, hvis rentebeløbet er mindre end eller lig med 20 ECU, eller hvis afgifterne betales inden fem dage efter betalingsfristens udløb. Dette beløb kan ændres efter fremgangsmåden i artikel 24, stk. 2.

3. Medlemsstaterne kan fastsætte minimumsperioder for beregning af renterne.

AFSNIT IV

AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 21

Der kan ikke kræves andre renter af de af en betalingspligtig skyldige afgiftsbeløb end de i artikel 19 omhandlede, uden at dette dog er til hinder for en eventuel anvendelse af de bestemmelser, der er gældende i forbindelse med overtrædelse af toldforskrifterne.

Der kan dog i forbindelse med efteropkrævning opkræves morarenter, såfremt dette er fastsat i de nationale bestemmelser.

Artikel 22

Denne forordning anfægter ikke de bestemmelser, der fritager toldmyndighederne for at bogføre afgiftsbeløb på under 10 ECU.

Artikel 23

Denne forordning ændrer ikke de gunstigere bestemmelser, der måtte være fastsat for kautionister inden for rammerne af ordningen for forsendelse og ordningen i konventionen vedrørende midlertidig indførsel af varer, indgået i Bruxelles den 6. december 1961 (ATA-Konventionen).

Artikel 24

1. Det udvalg for almindelige toldbestemmelser, der er nedsat i henhold til artikel 24 i Rådets direktiv 79/695/EØF

af 24. juli 1979 om harmonisering af fremgangsmåderne ved varers overgang til fri omsætning⁽¹⁾, senest ændret ved direktiv 81/853/EØF⁽²⁾, kan undersøge ethvert spørgsmål om anvendelsen af dette direktiv, som rejstes af formanden, enten på dennes initiativ eller efter begæring fra en medlemsstats repræsentant.

2. De for gennemførelsen af denne forordning nødvendige bestemmelser fastsættes efter den i artikel 26, stk. 2 og 3, i direktiv 79/695/EØF beskrevne fremgangsmåde.

Artikel 25

1. Direktiv 78/453/EØF ophæves.

Henvisninger til nævnte direktiv skal betragtes som henvisninger til nærværende forordning.

2. Artikel 6 i forordning (EØF) nr. 1697/79 ophæves.

3. I forordning (EØF) nr. 1430/79 indsættes følgende artikel:

»Artikel 17a

Når de kompetente myndigheder i medfør af denne forordning godtgør importafgifter eller eksportafgifter

⁽¹⁾ EFT nr. L 205 af 13. 8. 1979, s. 19.

⁽²⁾ EFT nr. L 319 af 7. 11. 1981, s. 1.

samt lånerenter eller morarenter, der eventuelt er opkrævet i forbindelse med betalingen heraf, skal de pågældende myndigheder ikke betale renter. Der kan dog betales renter, hvis dette er fastsat i de nationale bestemmelser.»

4. Artikel 13 i direktiv 81/177/EØF affattes således:

»Artikel 13

Med forbehold af de forbud eller restriktioner, som eventuelt er fastsat for varer, der er angivet til udførsel, giver toldmyndighederne først tilladelse til, at varerne udføres, efter eventuelt at have sikret sig, at eksportafgifterne i forbindelse hermed er betalt, eller at der er stillet sikkerhed herfor, eller at der er indrømmet henstand med betalingen på de betingelser, der er fastsat i Rådets

forordning (EØF) nr. 1854/89 af 14. juni 1989 om bogføring af importafgifter og eksportafgifter, der udgør en toldskyld, og om vilkårene for betaling heraf (1).

(1) EFT nr. L 186 af 30. 6. 1989, s. 1.«

Artikel 26

Denne forordning træder i kraft på tredjedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Den anvendes fra den 1. juli 1990.

Den anvendes på afgiftsbeløb, der bogføres fra dette tidspunkt.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Luxembourg, den 14. juni 1989.

På Rådets vegne

P. SOLBES

Formand